

«Εγώ πήγα στο Χριστούλη και την Παναγίτσα ψηλά στον ουρανό»

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)

Αφηγούνται ο Ηλίας και η Θεοφανώ Τσιραμπίδη, από το Δροσάτο Ν. Κιλκίς, γονείς τριών παιδιών. Στις 30-3-2001 πήγαμε το Μιχαλάκη μας ηλικίας 4,5 χρονών επειγόντως στο Νοσοκομείο Γεννηματάς Θεσσαλονίκης με ανυπόφορο κοιλόπονο. Μετά τις απαραίτητες εξετάσεις και διάγνωση αποφρακτικό ειλεό, χειρουργήθηκε επί 3,5 ώρες, και του αφαιρέθηκε μισό μέτρο σάπιο έντερο. Οι γιατροί μας είπαν ότι το παιδί πέρασε πολύ μεγάλη μπόρα, αλλά δεν ξεπέρασε τον κίνδυνο. Το βράδυ της Δευτέρας ως το επόμενο πρωί είχε 40 πυρετό. Την Τρίτη μεταφέρθηκε επειγόντως στη μονάδα εντατικής θεραπείας με σηψαιμία και οξύ αναπνευστικό σόκ. Οι ελπίδες να ζήσει μόλις 10%.

Στο μεταξύ, χωρίς να γνωρίζει τίποτα μια γειτόνισσα, βλέπει σε όνειρο τον άγιο Ραφαήλ και της λέει: «Αντωνία, εγώ θα φύγω, εσύ δεν με χρειάζεσαι άλλο. Θα πάω

στον Ηλία, εκείνος με έχει ανάγκη τώρα!» Η γυναίκα ύστερα έμαθε για το γιό μας. Μιά γνωστή μας οικογένεια από τη Γουμένισσα, του κ. Πολυβίου Σαμαρά, πήγαν στον Άγιο Ραφαήλ στη Γρίβα και γονατιστοί με τον Ιερέα διάβασαν παράκληση για τη σωτηρία του παιδιού μας. Ο αδελφός μας Αβραάμ το απόγευμα ήρθε στο άδειο σπίτι μας να κάνει Παράκληση στον άγιο Γεώργιο για την υγεία του Μιχάλη. Κάποια στιγμή έλαμψε το δωμάτιο, τόσο που τρόμαξε. Από που ήρθε τόσο φώς ; Ίσως η Χάρη του Αγίου.

Μετά απ' αυτά, η κατάσταση του παιδιού άρχισε συνέχεια να βελτιώνεται, μέχρι το Σάββατο του Λαζάρου που άνοιξε τα ματάκια του. Την Μ. Δευτέρα ήταν εντελώς καλά και βγήκε από τη Μ.Ε.Θ. Μετά από εικοσιτρείς ημέρες νοσηλείας φύγαμε από το Νοσοκομείο.

Όταν συνήλθε, άρχισε να μάς λέει διάφορα: «Εγώ πήγα στο Χριστούλη και στην Παναγίτσα ψηλά στον ουρανό, όπου έχει πολλά σύννεφα. Με το άσπρο άλογο του Αγίου Γεωργίου. Είδα το θείο Φάνη (γείτονά μας που πέθανε πριν 8 μήνες) και τη Δεσπούλα (ένα κοριτσάκι που πέθανε πριν 3 χρόνια), ήταν πολλοί άγνωστοι άνθρωποι εκεί και φορούσαν χρυσά αγγελουδίστικα και όλοι τραγουδούσαν... Ο Χριστούλης και η Παναγίτσα με ρώτησαν αν έχω αδέρφια, πως τα λένε και μου είπαν, μη φοβάσαι θα πας πάλι στη μαμά και τα αδέρφια σου. - Δεν ξέρω πως να πάω πάλι εκεί. - Με το άλογό μου, είπε ο άγιος Γεώργιος. - Φοβάμαι, δεν ξέρω να οδηγήσω το άλογο. - Μη φοβάσαι, θα το οδηγήσω εγώ». Ο Μιχάλης είναι κοντά μας, γερό παιδί όπως και πριν, κάθε μέρα δοξάζουμε τον Θεό την Παναγία και όλους τους Αγίους που μας τον χάρισαν πάλι κοντά μας.

Πηγή : † Μητροπολίτου Γουμενίσσης, Αξιουπόλεως & Πολυκάστρου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, *Θαύματα Αγίων - σημεία Θεού*, Έκδοση Ι. Μονής Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου & Ειρήνης, Γρίβα Γουμενίσσης.

Πηγή: tribonio.blogspot.gr